

II tromesečje

7. april 2012.

1. MEDICINSKO MISIONARSKO DELO

Potpuno je u ovo vreme opravdan odlučan poziv za delo medicinskog evangelizma. Hiljade, da, na desetine hiljada ljudi danas spava ne brinući se za svoje duhovno i telesno zdravlje. Daleko su od boljeg načina života i ne osećaju opasnosti koje im prete. Potrebni su verni stražari koji će pokazati put što vodi zdravlju i svetosti.

Poziv na obavljanje medicinskog evangelizma adventistima je prvi uputio sam Hristos primerom svog delovanja i rada i evanđeoskim nalogom koji je ostavio svojoj Crkvi. Onaj koji je prošao čineći dobro i isceljujući sve koje đavo beše nadvladao pokazao je da pravo Jevanđelje služi isto koliko duhovnim toliko i fizičkim potrebama ljudi.

Istorija adventističke crkve primer je takve dvojake službe. Vest o zdravlju i trezvenosti uvek je predstavljala neodvojivi deo Jevanđelja koje smo propovedali svetu. Mnoge važne reforme u načinu života utkane su u adventističku evanđeosku poruku. Ukazivanje na potrebu potpune poslušnosti Božjem zakonu obuhvatalo je i priznavanje zakona zdravlja.

Tokom razvoja medicinskog evangelizma, osnovane su mnoge zdravstvene ustanove i brojni obrazovni centri u kojima su se

širila znanja o pravilnom načinu života i osposobljavanju ljudi za pomaganje drugima.

Međutim, u našim ušima još uvek odjekuje zapovest: »Idite na puteve i među ograde i naterajte ih da uđu da mi se napuni kuća!«

Mora da se učini korak napred; mora da se oseti novi napor. Hiljade vernika Crkve sada moraju da čuju i ponavljaju poziv na delo medicinskog evangelizma. Stotine medicinskih radnika moraju da pođu na posao objavljivanja Jevanđelja o zdravlju. Desetine mladih ljudi moraju da se školuju kako bi postali predavači. Lekari moraju da postanu potpuno svesni svoje velike odgovornosti da poruku o zdravlju i trezvenosti šire razgovorima i predavanjima u našim mesnim crkvama kao i prilikom javnih predavanja u velikim gradovima. Propovednici moraju da budu organizatori i učitelji grupa mladih evanđelista. Duh proroštva kaže:

»Mogu da vidim da po Božjoj promisli medicinsko misionarsko delo treba da bude veliki klin kojim se može dopreti do obolele duše. (Saveti o zdravlju, str. 535)

Propovedanje Jevanđelja svetu jeste delo koje je Bog poverio onima koji idu u Njegovo ime. Oni moraju da budu Hristovi saradnici, koji će ljudima, gotovima da propadnu, otkriti Njegovu nežnu ljubav, punu sažaljenja. Bog poziva hiljade da rade za Njega, ne propovedajući onima koji znaju istinu, ne stupajući stalno na isto područje, već opominjući one koji nikada nisu čuli poslednju vest milosti. Radite srcem ispunjenim iskrenom čežnjom da zadobijete duše! Radite medicinsko misionarski posao! Tako ćete zadobiti pristup do srca ljudi. Tako će se pripremiti put za odlučnije objavljivanje istine. Zaključićete da ublažavanje fizičkih patnji pruža priliku da poslužite i njihovim duhovnim potrebama.

Gospod će vam dati uspeha u tom poslu, jer je Jevanđelje sila Božja na spasenje kad prožme svakodnevní život, kad se po njemu živi i na osnovu njega postupa. Jedinstvo hristolikog truda oko tela i hristolikog truda oko duše jeste upravo tumačenje Jevanđelja. (Poziv na medicinsko misionarski koledž, str. 14.15)

14. april 2012.

2. JEVANĐELJE O ZDRAVLJU

Načela zdravlja nalaze se u Božjoj reči. Jevanđelje o zdravlju mora da bude čvrsto povezano sa službom Reči. Po Gospodnjem planu izbaviteljski uticaj zdravstvene reforme mora da postane deo poslednjeg velikog napora na propovedanju evanđeoske poruke. (Zdravstvena služba, str. 259)

Kao sredstvo za savladavanje predrasuda i za pristupanje ljudima mora da se obavlja medicinsko misionarsko delo, i to ne samo na jednom ili na dva mesta, već u mnogim mestima u kojima istina još nije objavljivana. Moramo da radimo kao evanđeoski zdravstveni misionari i da lečimo duše obolele od greha propovedanjem vesti o spasenju. Ovaj će rad ukloniti predrasude bolje od bilo čega drugog. (Svedočanstva, sveska 9, str. 211)

Medicinsko misionarsko delo jeste desna ruka Jevanđelja. Ono je neophodno za napredovanje Božjeg dela. Pošto njegovim posredstvom ljudi bivaju navedeni da uvide važnost pravilnih navika u životu, postaće poznata i spasonosna sila istine. Potrebno je da u svakom gradu deluju radnici uvežbani da obavljaju medicinsko misionarsku delatnost. Kao desna ruka treće anđeoske vesti Božji metod lečenja bolesti otvoriće vrata istini za sadašnje vreme. (Svedočanstva, str. 59)

Desna se ruka koristi da otvori vrata kroz koja može da uđe celo telo. To je uloga koju treba da odigra medicinsko misionarski rad. On treba u velikoj meri da pripremi put za primanje istine za ovo vreme. Telo bez ruku je bespomoćno. Odajući slavu telu, mora se dati čast i rukama pomoćnicama, jer je njihova uloga tako važna da bez njih telo ne bi moglo ništa da učini. Zbog toga telo, koje se ravnodušno odnosi prema svojoj desnoj ruci, odbijajući njenu pomoć, nije sposobno da bilo šta postigne. (Zdravstvena služba, str. 238)

Na svakom koraku mogu da se nađu bolesnici, a oni koji polaze na rad za Hrista moraju da budu pravi reformatori na području zdravlja, sposobni da bolesnima pruže jednostavnu pomoć koja će

im olakšati patnje, i da se zatim pomole sa njima. Tako će se otvoriti vrata da istina uđe. Obavljanje ovog posla doneće dobre rezultate. (Zdravstvena služba, str. 320)

21. april 2012.

3. ZNAK RASPOZNAVANJA

Pravo saosećanje čoveka prema drugom čoveku treba da bude znak raspoznavanja po kome se prepoznaju oni koji ljube Boga i koji ga se boje od onih koji zanemaruju Njegov zakon. Kako je veliko bilo saosećanje koje je Hristos izrazio time što je došao na ovaj svet da položi svoj život za svet koji umire. Hristova religija navodi na obavljanje pravog medicinsko misionarskog rada. Hristos je bio sila koja isceljuje. »Milosti hoću a ne priloga!« rekao je On. To je proba po kojoj veliki začetnik istine prepoznaje koja je prava a koja lažna religija. Bog želi da Njegovi medicinski misionari pokazuju nežnost i saučešće koje bi Hristos pokazivao da je na našem svetu. (Zdravstvena služba, str. 251)

Kako su ljudi spori da razumeju Božju pripremu za dan Njegove sile! On se danas trudi da dopre do srca na isti način kao što je to Hristos činio dok je bio na ovoj Zemlji. Čitajući Božju reč vidimo da je Hristos medicinsko misionarski rad obuhvatio svojom službom. Zar naše oči ne mogu da se otvore da razaznaju Hristove metode? Zar ne možemo da shvatimo kakav je On nalog dao svojim učenicima i nama?

Svet mora da dobije protivotrov protiv greha. Dok se medicinski misionar trudi da na razborit način olakša patnje i spase život, srca bivaju omekšana. Oni kojima je pružena pomoć ispunjeni su zahvalnošću. Dok se medicinski misionar trudi oko tela, Bog deluje na srce. (Zdravstvena služba, str. 246)

Naš rad mora da se unapređuje uz smoodricanje i požrtvovanost koji nadmašuju sve što smo videli u prošlim godinama. Bog želi da Mu predamo svoje duše da bi mogao da deluje preko nas na mnogo

načina. Ako svoj deo posla obavljamo sa verom, Bog će pred nama otvoriti puteve o kojima sada i ne sanjamo.

28. april 2012.

4. UZ SAOSEĆANJE I NEŽNOST

Možemo da izvučemo mnoge pouke za svoj rad proučavajući Hristove metode rada i Njegov način pristupanja ljudima. U izveštajima Jevanđelja imamo zapis o tome kako je On radio među pripadnicima svih društvenih slojeva, o tome kako je radio u gradovima i gradićima, privlačeći hiljade onih koji su hteli da slušaju njegovu učenja. Učiteljeve reči su bile jasne i određene, izgovarane sa saosećanjem i nežnošću. Bile su prožete sigurnošću da se u njima krije istina. Jednostavnost i ozbiljnost, sa kojom je Hristos radio i govorio, to su bile osobine koje su tolike privukle k Njemu.

Veliki Učitelj stvarao je planove za svoj rad. Proučavajte te planove. Mi Ga nalazimo kako putuje iz mesta u mesto, praćen velikim mnoštvom željnih slušalaca. Kad god Mu je to bilo moguće, On ih je iz prenatrpanih gradova izvodio u tihu okolinu. Tamo bi se molio sa njima i razgovarao o večnim istinama.

Saosećanje koje je Hristos uvek izražavao prema telesnim potrebama svojih slušalaca zadobilo je mnoge da prihvate istine koje je On proučavao. Zar vest Jevanđelja nije bila neizmerno važna onom skupu od pet hiljada ljudi koji Ga je satima sledio željan Njegovih reči? Mnogi od njih nisu nikada čuli o istinama o kojima su slušali tom prilikom. Pa ipak Hristova želja da im objasni duhovne istine nije Ga učinila ravnodušnim prema njihovim fizičkim potrebama. (Zdravstvena služba, str. 299)

Neka mnogi sada pitaju: »Gospode, šta hoćeš da činim?« Gospodnja namera je da se Njegov metod lečenja bez hemijskih lekova populariše u svim velikim gradovima. Sve koji polaze u Njegovoj sili da leče bolesne Bog zaogrće svetim dostojanstvom.

Neka svetlost sija sve dalje i dalje, neka zasja u svakom mestu u koje joj je omogućen pristup. Sotona će rad učiniti što je moguće težim, ali će božanska sila biti uz svakoga iskrenog radnika. Vođeni rukom našeg Nebeskog Oca pođimo napred koristeći svaku priliku da proširimo Božje delo.

Traže se istrajni ljudi, oni koji neće čekati da njihov put bude poravnat i da budu uklonjene sve prepreke, ljudi koji će nadahnuti novom revnošću slabe napore obeshrabrenih radnika, ljudi čija su srca zagrejana hrišćanskom ljubavlju i čije su ruke jake da izvrše Učiteljevo delo.

5. maj 2012.

5. CRKVA KAO ŠKOLA ZA OBUČAVANJE

Hristova je crkva organizovana da služi. Njena je stražarska lozinka SLUŽITI. Njeni su vernici borci koji moraju da se pripreme za bitku pod vođstvom Zapovednika svoga spasenja. Hrišćanski propovednici, lekari, nastavnici, imaju šire područje delovanja od onog koje mnogi shvataju. Oni nisu tu samo zato da služe ljudima, već zato da poučavaju ljude da služe. Oni ne treba samo da daju pouke o pravednim načelima već da vaspitavaju svoje slušaoce da prihvate ta načela. Istina, po kojoj se živi, koja nije prihvaćena, gubi svoju životodavnu silu, svoju isceljujuću sposobnost. Njen se blagoslov može zadržati jedino ako se podeli sa drugima.

Mora da se razbije jednoličnost naše službe Bogu. Svaki vernik Crkve mora da učestvuje u nekoj grani rada za Učitelja. Neki mogu da ostvare više od drugih, ali svako mora da da sve od sebe kako bi se odbacila plima bolesti i nevolje koja preplavljuje naš svet. Mnogi bi želeli da rade kada bi bili poučeni kako da počnu. Njima je potrebno da budu poučeni i ohrabreni.

Svaka crkva treba da postane škola za obučavanje hrišćanskih radnika. Vernici crkve moraju da budu naučeni kako se drže biblijski časovi, kako se vode razredi Subotne škole i drži pouka, kako se na

najbolji način pomaže siromašnima i vodi briga o bolesnima, kako se radi sa neobraćenima. Moraju da se održavaju zdravstveni tečajevi, tečajevi kuvanja, kao i časovi o različitim granama hrišćanskog dobrotvornog rada. Ne smemo da se zadržavamo samo na poučavanju, već treba praktično da radimo pod upravom iskusnih nastavnika. Neka nastavnici budu predvodnici u radu sa ljudima, a drugi, ujedinjeni sa njima, treba da se uče iz njihovog primera. Jedan je primer bolji od mnogo propisa.

12. maj 2012.

6. POMAŽUĆI BESPOMOĆNIMA

Delo sakupljanja siromašnih, potlačenih, bolnih, bednih, to je upravo ono delo kojim je već dugo morala da se bavi svaka crkva koja veruje u istinu za ovo vreme. Mi moramo da pokazujemo nežno samosećanje Samarjanina... svakoga dana dobijajući od Boga blagodat i snagu koje će nas učiniti sposobnima da dosegamo do najdubljih ponora ljudske bede i pomognemo onima koji ne mogu da pomognu sami sebi. Baveći se ovim delom imamo povoljnu priliku da ukažemo na »Hrista raspeta«.

Svaki vernik Crkve treba da smatra svojom naročitom dužnošću da radi sa onima koji žive u njegovom susedstvu. Razmišljajte kako biste najbolje mogli da pomognete onima koji se uopšte ne interesuju za religiozne pojedinosti. Dok posećujete svoje prijatelje i susede, pokažite zanimanje ne samo za njihovu zemaljsku dobrobit, već i za njihovo duhovno dobro. Prikažite im Hrista kako Spasitelja koji prašta grehe. Pozovite svoje susede u svoj dom, čitajte sa njima iz dragocene Biblije i drugih knjiga koje objašnjavaju istinu. To, zajedno sa jednostavnim pesmama i toplim molitvama, dirnuće njihova srca. Neka se vernici Crkve priviknu da obavljaju ovo delo. (Svedočanstva, sv. 6, str 276.)

Hristos je na svoju Crkvu stavio sveti teret. Dao joj je sveti nalog, čije ispunjavanje zahteva samoodricanje na svakom koraku. Kad oni koji veruju u Hrista budu viđeni kako podižu krst i nose ga kao i On, putem samoodricanja, dragovoljno čineći sve što je u njihovoj moći da donesu blagoslov onima za koje je Hristos umro, to će biti svedočanstvo sile hrišćanstva; i srca mnogih sadašnjih nevernika procvetaće verom u Onoga koji je dao svoj život da grešni svet spase od večne propasti.

19. maj 2012.

7. UPOTREBI SVOJ SKROMNI TALENAT

Počni da obavljaš zdravstveno misionarski posao sredstvima koja su ti pri ruci. Ustanovićeš da će ti se tako otvoriti put da održavaš biblijske časove. Nebeski Otac će te dovesti u vezu sa onima kojima je potrebno da saznaju kako treba da postupaju sa svojim bolesnicima. Sprovedi u delo ono što znaš o lečenju bolesti. Tako će patnik dobiti pomoć, a ti ćeš imati priliku da prelamaš hleb života izgladnelim dušama.

Približiti se ljudima tamo gde su, kakav god da je njihov položaj, kakvo god da je njihovo stanje, i pomoći im na svaki mogući način, to je evanđeoska služba. (Zdravstvena služba, str. 238)

Svaki evanđeoski radnik mora da bude svestan da je davanje uputstava o načelima zdravog načina života deo rada koji mu je poveren. Za ovim radom se oseća velika potreba i svet je za njega otvoren. (Služba isceljenja, str. 147)

Jednostavne načine lečenja, koji toliko doprinose da se olakša bol i ukloni bolest, moraju da znaju svi evanđeoski radnici.

Mnogi nemaju vere u Boga a izgubili su poverenje u čoveka. Međutim, ceniće saučešće i spremnost da se priskoči u pomoć. Kad budu videli da neko, nepodstaknut zemaljskom pohvalom ili

nagradom, dolazi u njihove domove, služi bolesnima, hrani gladne, odeva gole, teši žalosne i nežno svima ukazuje na Onoga čiju ljubav i saosećanje čovek samo oglašava – kad to budu videli, njihova će srca biti dirnuta. Rađa se zahvalnost, vera se razgoreva. Oni vide da se Bog brine o njima, i kad se otvara Božja reč, spremni su da slušaju.

Vrata koja su sada otvorena za istinu, pisala je Elen Vajt, uskoro će biti zauvek zatvorena. Sada nosite vest. Ne čekajte dozvoljavajući neprijatelju da zauzme polja koja su vam sada otvorena. Neka male grupe pođu napred da obavljaju delo koje je Hristos poverio svojim učenicima. Neka rade kao evanđelisti, neka šire našu literaturu i razgovaraju o istini sa onima sa kojima se sreću. Neka se mole za bolesne, neka služe njihovim potrebama, ne hemijskim lekovima, već prirodnim lekovitim sredstvima, učeci ih kako da ponovo budu zdravi i da izbegnu bolest. (Svedočanstva, str. 171.172.)

26. maj 2012.

8. POTROŠAČKI MENTALITET

Za mnoge ljude, smisao života je zadovoljstvo. Svrha i identitet tradicionalno proističu iz duhovnosti, pa je možda marketing najpopularnija svetska religija, sa oglašivačima koji propovedaju o sekularnom nebu na zemlji i spasenju putem trošenja.

Profesor ekonomije, Džeremi Rifkin, kaže: »Oglašivači i vodeći ljudi na tržištu postali su vratari ljudskog iskustva, i jedino oni mogu da nam kažu gde mogu da se nađu sreća, duhovnost i nada po cenama slobodnog tržišta.

Da li ova religija zadovoljava ljude? Verovatno ne, čak ni u ovom životu. Današnja generacija pokazala je epidemijske razmere kliničke depresije, da i ne spominjemo mračne statističke podatke o samoubistvima i zloupotrebi droge, a sledeće generacije će po svoj prilici nastaviti slične trendove. Ali ne očekujte od televizijske

oglasne kampanje da govori ljudima o propasti hedonizma. Ko bi od toga zaradio?

»Jedite, pijte i ženite se, jer ćemo sutra umreti«, govorili su drevni Epikurejci koji su razgovarali sa Apostolom Pavlom. On im je za uzvrat govorio o Isusu i vaskrsenju. O Isusu, koji je rekao da je pravi smisao života voleti Boga i davati ljudima, a ne ono što posedujemo. I o vaskrsenju, koje obećava život posle smrti, u kojem nikada nećete ostariti, zasititi se ili se dosađivati. Ekonomista Dž. K. Galbrajt sjajno je to izrazio: »U trci na duge staze, svi smo mrtvi« – ali ne ako poznajete Boga.

Zato je Bog uključio nas u proces spasavanja ljudi, jer naši primeri i iskustva u životu sa Njim presudno su važni za spasenje mnogih, a posebno onih koji žive u vreme završnice istorije.

Poznati evanđeoski pastor, pisac i govornik kojega je časopis Tajm označio kao jednog od 25 najuticajnijih evangelika u Americi, Brajan Meklaren, kaže:

»Pred nama leži novi svet – svet duhovno skoro prazan, što ga čini gladnim i žednim dobrog duhovnog hleba i vina. To je svet koji ne trpi dogmatizam, ali je spreman da bude zasejan dobrim semenom goruće, žive vere. Ako mi, hrišćani, ne ispunimo tu potrebu, neko drugi hoće.«

Apostol Pavle je svoju brigu i trud da spase što veći broj ljudi izrazio na sledeći način:

»Svima sam bio sve, da kako god spasem koga.« (1.Korinćanima 9,22)

Pavle se trudio da se približi ljudima, da bude kao jedan od njih do te mere da, ostajući ipak drugačiji, odnosno uz Hrista, bude sposoban da im na njima razumljiv i prihvatljiv način iznese istinu Jevanđelja. Petar zato naglašava:

»A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje...« (1.Petrova 3,15.16)

Da bismo imali šta ljudima da prenesemo, naše poznavanje istine Jevanđelja i naše iskustvo u primeni njenih načela moraju biti na dovoljno visokom nivou da svagda svedoče ono što će ljudima pomoći da primenom u svom životu pronađu mir i izbavljenje od robovanja zlu i strahu od smrti. S obzirom da ljudi danas ne cene

teoriju i priču, već praktičan životni primer u životu onoga koji je iskusio radosnu vest, Elen Vajt naglašava:

»Vaš uspeh neće zavisiti toliko od vašeg znanja i dostignuća koliko od sposobnosti da nađete put do srca. Društvenošću i zbližavanjem s ljudima vi možete preusmeriti tok njihovih misli daleko uspešnije nego najjača moguća propoved.«

Mislite li da ljudi u vašem životu imaju šta da vide? Da li je vaš primer dovoljno dobar da uz uticaj Svetoga Duha privuče ljude Hristu? Osećate li teret brige za one koji propadaju? Testirajte sebe i družite se sa onima kojima treba pomoći. Bez praktičnog treninga, probe i vežbanja niko nije postigao ništa vredno. Sve ono što ne valja budite spremni da menjate, pokoravajte se Bogu i dozvolite mu da vas promeni da bi vaš život bio istinski primer vere koja menja na bolje. U druženju sa ljudima i kroz trud da pomognemo njima, oni će pomoći nama i radost napretka i izbavljenja biće obostrana.

2. jun 2012.

9. KAKO ODGOVORITI NA SAVREMENE TRENDOVE

»Sve je teže«, piše Džon Polin, profesor sa univerziteta Loma Linda, »doseći do sekularnih ljudi Evrope, Severne Amerike i Australije. U nekim delovima tih kontinenata, problem prikriva priliv emigranata iz delova sveta koji su mnogo prijemčiviji za jevanđelje...«

Da bismo bolje razumeli savremenog čoveka, odnosno da bismo znali kako mu prići i preneti vest Jevanđelja, ukratko ćemo predstaviti nekoliko karakteristika takozvanog postmodernističkog stava:

1. Istina je... ne postoji istina. Verujte svom sopstvenom iskustvu.

Jedna anketa je otkrila da 72% mladih ispod 25 godina veruje da ne postoji nešto što je apsolutna istina, a »istina« je tek nešto

što su isfabrikovali moćnici društva. Ovakvo mišljenje verovatno postoji zbog toga što ljude sistematski lažu i zloupotrebljavaju: političari, pravnici, naučnici (npr. »cigarete su neškodljive«, »ovaj deterdžent nije opasan po okolinu«, pa i crkva (npr. zloupotreba dece), itd.

2. Smisao je... nema smisla.

Ako očekujete da život bude ironičan i protivrečan, nećete biti razočarani. Samo živite svoj život, izrazite se, i ako ne znate šta da verujete, prikriti to ironičnim humorom.

3. Pravila su... nema pravila. Ono što je dobro za tebe, možda nije dobro za mene.

4. Na kraju... nema zagarantovanog srećnog kraja. Osim ako verujete u »usud« ili »sudbinu (što je ipak Bog pod drugim imenom), zašto bi vaša budućnost bila sigurna?

5. Možete promeniti svoj identitet kao što menjate odeću. Vi ste ionako svoj odraz – nemate ustaljen identitet. Promenite svoj izgled, prijatelje, telo, posao, sebe. (Lako je u to verovati ako nikada niste iskusili stabilnost porodice ili zajednice.)

Velike kompanije i birokratije brinu se o sebi, retko o pojedincima. Tradicionalne kulture zasnivaju zakon i pravdu na verovanju u božanskog Zakonodavca i Sudiju, i imaju ideale kao što je: »Istina i ništa osim istine«. Ali postmodernizam sumnja da tako nešto postoji. On tvrdi da pojedinci treba da imaju moć nad svojim životom.

Očigledno je da se hrišćani ne slažu sa postmodernističkim verovanjima. Međutim, pre nego što požurimo da iznesemo svoja gledišta, možda je mudro da razumemo ljude do kojih želimo da dopremo. Šta još kaže istraživanje tržišta o postmodernističkim ljudima uopšteno? I kako to može da pouči hrišćanskog svedoka?

1. Oni ne veruju religiji, ali cene duhovnost.

Zato, ne svedočite o svojoj Crkvi, jer to će im ličiti na bilo koju drugu multinacionalnu kompaniju koja se bori da izvuče što više koristi. Umesto toga, svedočite o svojoj ličnoj duhovnosti i odnosu sa Bogom.

2. Dive se altruizmu – nesebičnoj brizi za druge. Oni cene ljude koji su žrtve siromaštva, rasizma, itd.

Zato, potrudite se da ostvarite hristoliku brigu o malim ljudima.

3. Sumnjaju u »zahteve istine«, ali cene male, skromne istine koje mogu da iskuse.

Zato, ne tvrdite kako imate »istinu«, samo pokažite na delu da znate neke istine o tome kako treba živeti.

4. Sve dovode u pitanje.

Zato, navedite ih da dovedu u pitanje pretpostavke svetovnosti.

5. Uživaju u međusobnoj saradnji.

Zato, ne evangelizirajte niti ih poučavajte tako što ćete im propovedati. Uzajamno delujte. Razgovarajte. Prihvatite njihova pitanja i kanališite ih u pravim smerovima.

6. Vole da žive bez predrasuda i na neodređeno vreme.

Zato, ne ponašajte se kao da imate celu istinu u 28 kapsula. Budite bez predrasuda (dok, istovremeno, cenite ono u šta sami verujete).

7. Cene celovitost i poštenje života

Zato, počnite na tom zajedničkom tlu.

8. Oni su post-feministi, što znači da smatraju da više ne treba da se bore za jednakost polova: to smatraju nečim što se skoro podrazumeva.

Zato, postarajte se da u vašoj crkvi budu upotrebljeni talenti i oduševljenje ženske populacije.

9. Poimaju globalno, i nisu rasisti.

Zato, ispunite Hristovu molitvu da Njegovi sledbenici budu jedno. Budite zaista Crkva svake nacije, plemena, jezika i naroda.

9. jun 2012.

10. ZAJEDNICA – IDI KUĆI

»I kad uđe u lađu, moljaše Ga onaj što je bio besan da bude s Njim. A Isus ne dade mu, već mu reče: Idi kući svojoj k svojim i kaži im šta ti Gospod učini, i kako te pomilova.«

Marko 5,18.19

Ovaj izveštaj Jevanđelja govori o interesantnom događaju koji nam opisuje veoma važan metod rada sa ljudima koji još nisu upoznati sa Hristom. Novospaseni, do skoro legionom demona opsednuti čovek, želeo je da nakon oslobađanja i ozdravljenja, provodi vreme sa Isusom i učenicima – da živi fizički uz Isusa. Međutim, Isus ga je poslao kući sa nalogom da ide i drugima govori o tome šta mu učini Gospod!

Iznenadujuće je da će vernici koji veći deo života provode sa svetovnim ljudima verovatno pre osnovati novu crkvu nego oni koji žive u, da tako kažemo, »svetoj zajednici«, odnosno izolovani od sveta. Velika većina onih koji su se godinama pridruživali Adventističkoj crkvi učinili su to zbog druženja sa vernicima Crkve. Većina novih adventista su adventistički rođaci, prijatelji, susedi ili kolege sa posla. Što znači da treba da postanemo mnogo odlučniji u korišćenju tog prijateljskog stava u svedočenju o Hristu.

Podsetimo se šta kaže Jevanđelje:

1. Ljudi su stvoreni za zajednicu. Bog je još u Edemu kazao: »Nije dobro da je čovek sam«. (1. Mojsijeva 2,18)

Studije su pokazale da funkcionalni društveni odnosi umanjuju opasnost da umrete od raka, srčanih oboljenja, samoubistva, pa čak i nesreća. U britanskim duševnim bolnicama, na 100 000 primljenih pacijenata bilo je: 257 muškaraca u braku, 663 samca, 752 udovca, i 1959 razvedenih.

Mnogi od nas su usamljeni. Evropa je više individualistička od tradicionalnih društava, međutim, raspad sela i razbijena porodica imaju cenu – usamljenost. Studija koju je sproveo Londonski

ekonomski fakultet, pokazala je da se najsrećnije živi u Bangladešu! To je jedna od najsiromašnijih zemalja na svetu, a njeni stanovnici toliko su vezani za svoju porodicu i pleme da nikada nisu usamljeni.

2. Greh je uneo pukotine u zajednicu. U početku su Adam i Eva imali savršeno zajedništvo sa Bogom i međusobno. Međutim, potom su zgrešili, i od tada u istoriji vidimo međusobno optuživanje, sukobe, ubistva, razdvajanje i poremećene odnose. (1. Moj-sijeva 3-4)

3. Isus je obnovio zajedništvo.

On nije spasao svet daljinskim upravljačem iz nebeske udobnosti, šaljući knjigu ili video snimak. Došao je lično: »I reč postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine; i videsmo slavu njegovu...« (Jovan 1,14)

Pored žrtvene smrti i briljantnog učenja, Njegov najveći dar svetu je zajednica – Crkva. Prva dužnost Njegovih apostola bila je da »budu s njim«, učeći putem ličnog zajedništva i uticaja. Tek posle toga ih je poslao da idu i prenose taj uticaj na druge. (Marko 3,13-15)

4. Naš zadatak je da pozivamo ljude u zajednicu s Njim kao i međusobnu zajednicu.

Bog nam je dao »službu pomirenja« i »reč pomirenja« (2. Korinćanima 5,18.19). Ta služba, hristolika briga o ljudima, praštanje i poštovanje, pomoći će ljudima da razumeju poruku o pomirenju sa Bogom putem Jevandelja.

16. jun 2012.

11. ISPRIČAJTE SVOJU PRIČU

I kad uđe u lađu, moljaše Ga onaj što je bio besan da bude s Njim. A Isus ne dade mu, već mu reče: Idi kući svojoj k svojim i kaži im šta ti Gospod učini, i kako te pomilova.

(Marko 5,18.19)

Zapazite da Isus nije naložio ovom čoveku da ide kući i polemíše o tome. Kazao mu je da ispriča svoje lično iskustvo.

To je briljantna strategija za savremeno, postmodernističko doba. Većina ljudi je sumnjičava prema zahtevima velikih istina, ali oni traže prave, svakodnevnne, upotrebljive istine od ljudi koje poznaju i kojima veruju. Oni će slušati vaše iskustvo s poštovanjem i otvorenog uma, ako ga ispričate ponizno i pošteno. To je način na koji se vaša priča može provući pored graničara postmodernističkih predrasuda.

Dakle, šta možete da im kažete?

Možda ne možete reći: Ja sam bio beskućnik i narkoman pa sam se molio, i gledaj, sada posedujem multinacionalnu kompaniju. Ne treba da ih zabljesnete nekim zapanjujućim čudom ili »jevandjeljem zdravlja i bogatstva«. Samo im recite kako vama pomaže vaš duhovni život. Kako vam on daje nadu, mir, motivaciju da volite, snagu da opraštate, tvrđavu da se sakrijete u toku nedaće, slavlje u duši čak i kad ste pod stresom, »mir koji prevazilazi svaki razum«.

Primer: Dragan i Aleksandra pokušavali su da svedoče svojim prijateljima Andrei i Zoranu. Ali, Dragan i Aleksandra imali su tešku godinu – njegov posao sa računarima je propao u toku ekonomske krize, a njoj je dijagnostikovao rak dojke u ranim tridesetim godinama. Neki hrišćani su im govorili: »Treba više da se molite«. Drugi su ih pitali da li su verno davali Bogu desetak! Usred svih tih trauma, Dragan i Aleksandra pitali su se da li će to biti loše svedočanstvo za Andreu i Zorana. Dragan se požalio pastoru: »Šta će taj par misliti o hrišćanstvu sada kada je naš život takav promašaj?« Pastor je ostao u stalnom kontaktu, slušajući i moleći se s njima. Hrabrio ih je da budu sa svojim prijateljima. Aleksandrini kasniji testovi pokazali su da nema rak, ali ovaj bračni par i dalje se borio da se finansijski učvrsti.

Godinu dana kasnije Andrea i Zoran bili su kršteni u Adventističkoj crkvi kojoj su pripadali i Dragan i Aleksandra. Pastor je upitao Andreu šta je to što je na nju uticalo da postane hrišćanka i ona je odgovorila: »Posmatrala sam Dragana i Aleksandru kako su prošle godine prolazili kroz ogromne teškoće, a nisu se raspali u komade.« »Da«, kazao je Zoran, »to mi je pokazalo da je njihova vera stvarna«. To je bila intenzivna provera.

Treba da budemo poštteni sa svojim svetovnim prijateljima što se tiče teškoća, i kako nam Bog pomaže duhovno. Ne moramo da se pretvaramo da živimo na devetom nebu, bez ikakvih problema, sa pesmama hvale koje su uvek na našim posvećenim usnama. Oni će na to gledati kao na zemlju fantazije i reklama, a ne kao na stvarni život. Međutim, oni će poštovati naše duhovno iskustvo ako možemo da ga objasnimo običnim rečima bez klišeja, trgovačkih trikova ili preterivanja. Upravo će neki naši problemi biti test za našu veru i svedočanstvo svetovnim ljudima da se Bog brine za svoj narod.

23. jun 2012.

12. EVANGLIZACIJA U KONTINUITETU

Na šta pomislite kada čujete reč »evangelizacija«?

Neki tradicionalno misle na evangelizaciju koja se održava u crkvi ili u javnoj dvorani. Intenzivni poduhvat za neko vreme. Tehnike prodaje. Evangelista »ekspert« posebnog kova, koji se obraća određenoj grupi ljudi. Obično to nije osoba iz lokalnog okruženja. To je pristup koji je bio mnogo delotvorniji u prošlosti. Ali šta ako je evangelizacija stalni proces? Šta ako bi on mogao da se odvija u kancelarijama, radionicama, univerzitetima, školama, domovima i sportskim klubovima? Šta ako se ona odvija svake sedmice? Šta ako svaki vernik crkve to radi na svoj sopstveni način, na način koji odgovara njegovom tipu ličnosti? Šta ako je ona prilagođena lokalnoj kulturi? Šta ako je ona lična, stvarna i prirodna, nimalo slična piramidalnoj prodaji?

Evo nekoliko saveta za stvaranje prijateljstva sa onima koje želimo da zadobijemo za Hrista:

1. Više slušajte, manje govorite.
2. Više slušajte, manje govorite.
3. Više slušajte, manje govorite. Ako se ljudi ponavljaju ne prekidajte ih, nego stvarno slušajte jer to što govore mora da im je važno.

4. Jedite s »grešnicima«, baš kao što je Isus činio. Ne zaboravite, Isus je rizikovao da bude etiketiran i neshvaćen zato što je odlazio na neka mesta, i što se družio s izvesnim ljudima koje je osuđivao tadašnji religijski vrh.
5. Odlučite se za kvalitet a ne za količinu. Na svom spisku vi nemate vremena, snage ni prostora za prijateljstvo sa više od 3 bliska svetovna prijatelja.
6. Gradite na zajedničkom tlu. To bi moglo biti roditeljstvo, sport, putovanje, muzika, automobili, vrtlarstvo, umetnost, šetanje, vožnja biciklom, ... itd.
7. Molite se da imate hristoliko srce, i da gledate ljude Božjim očima.
8. Imajte poverenja u Boga. Ako vam je dao zadatak, On će vas osposobiti.
9. Zadovoljite njihove potrebe, a ne samo svoje. Ipak, nemojte stvarati neuravnotežen odnos koji im dozvoljava da budu potpuni primalac, a vama udele ulogu Deda Mraza koji stalno donosi i poklanja. Sagorećete, bićete ogorčeni, (iako ste međusobno zavisni), a nećete im realno pomoći podstičući njihovu zavisnost. Prijatelji se međusobno pomažu. Čak je i Isus tražio podršku prijatelja. (Matej 26,38.40)

30. jun 2012.

13. POVEŽITE SE SA SVOJIM PRIJATELJIMA

Evo jednog zadatka za vas: Napišite brzo imena svojih najbližih prijatelja. Koliko njih su adventisti?

Ako ste u crkvi 5 ili više godina, verovatno je svih petoro prijatelja ih crkve. Bez sumnje, oni daju podršku, ali to vam ne daje mnogo prilika da ispunite Isusov nalog – da počete svojim prijateljima koji nisu vernici, i ispričate im svoje iskustvo.

Adventisti tradicionalno hrabre novoobraćene vernike da stiču prijatelje u crkvi i to je veoma važno! Adventistički vaspitni sistem

omogućava deci da odrastaju sa drugim vernicima kao učenici i nastavnici, što ima mnogo prednosti, ali to nas ponekad čini prilično uskogrudima. Moguće je da neko pohađa adventističke škole od dečjeg vrtića do magisterija, radi u crkvi, druži se sa prijateljima iz crkve – i nikada se ne zbliži sa ljudima koji nisu adventisti! To je problem!

Doduše, neki koji studiraju i rade izvan crkvenih krugova izgubili su svoju veru i postali »svetovni«, ali mnogo je više onih koji su shvatili da je njihova vera jača kada se suoči sa izazovima stvarnog sveta i da postaju sposobniji da je saopštavaju.

Pitanje: Koje je bilo prvo delo Isusovog javnog rada? Čudo? Propoved? Veliki odbor? Ne, već prisustvovanje svečanosti! (Vidi Jovan 2,1-11.) »Hristov primer povezivanja sa interesima čovečanstva treba da slede svi vernici«, piše Elen Vajt kada govori o ovom događaju. »Mi ne treba da se odvajamo od drugih. Da bismo dosegli do svih društvenih slojeva, moramo se sresti sa njima tamo gde se oni nalaze«. Ona ovo uravnotežuje, dokazujući da Isus nije proizveo alkohol, i da vernici ne treba nerazumno da pohađaju zabave ili »odobravaju greh svojim rečima, delima, ćutanjem, ili svojim prisustvom«. Ali zatim kaže: »Neka vide da nas naša religija ne čini neosetljivima. Nikada ne treba dati svetu lažan utisak da su hrišćani sumorni, nesrećni ljudi...« Društvena moć, posvećena Hristovom blagodaću, mora se dobro iskoristiti za zadobijanje duša za Spasitelja...«

Postoje dobri razlozi za držanje mladih biljaka u staklenicima, ali one rastu i konačno moraju biti zasađene napolju, ili će biti bezrodne. Gde vidite sebe upravo sada?

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2011.
Za internu upotrebu